

001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032	033	034	035	036	037	038	039	040	041	042	043	044	045	046	047	048	049	050	051	052	053	054	055	056	057	058	059	060	061	062	063	064	065	066	067	068	069	070	071	072	073	074	075	076	077	078	079	080	081	082	083	084	085	086	087	088	089	090	091	092	093	094	095	096	097	098	099	100
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Vihreä kasvu nyt parhaimmillaan

Tänä vuonna näytti välillä jo siltä, ettei kevättä ja kesää tule ollenkaan. Kun kevät lopulta tuli, jäi se poikkeuksellisen lyhyeksi.

Luonto-Liiton kevätseurannan mukaan viivästynyt kevään saapuminen ja lopulta tapahtunut sään nopea lämpeneminen jättivät kevään keston jopa alle puolet normaalia lyhyemmäksi.

Lämmin alkukesä on vauhdittanut viljojen kasvua. Pro Agria Keskusten liiton mukaan viljat ovat koko maassa noin viikon edellä normaaliin kasvutilanteeseen verrattuna. Alueelliset erot ovat suuria, eikä tulevaa satoa kannata vielä ennakkoida.

Kesä on kuitenkin vasta alussa. Ylihuomenna on juhannusaatto ja kesäpäivän seisaus. Perjantaina päivä on pohjoisella pallonpuoliskolla pisimmillään. Etelä-Suomessa päivän pituus on noin 19 tuntia, mutta esimerkiksi Nuorgamissa yötön yö on alkanut jo 16.5 ja päättyy 29.7.

Juhannus on myös Suomen lipun päivä, ja lippu saa olla salossa juhannusaaton ja juhannuspäivän välisen yön.

Juhannusta pidetään keskikesän juhlena, vaikka monen mielestä varsinainen kesä alkaa vasta juhannuksesta, jolloin suuri osa suomalaisista aloittaa kesälomansa.

Suomen sanotaan menevän juhannuksena kiinni, ja hiljaiselo jatkuu aina heinäkuun lopulle saakka. Kaupunkien osalta näin tapahtuikin, koska suomalaiset siirtyvät maalle. Suomessa on kesämökkejä noin puoli miljoonaa kappaletta.

Maaseutu ei mene kesällä kiinni, vaan päinvastoin. Viljelijöille kesä on kiireistä aikaa ja heidän työnsä jälki myös näkyä. Suomalainen maaseutu kukoistaa ja tarjoaa kaikille paras-taan. Ensimmäiset kotimaiset varhaisperunat ja mansikat valmistuvat sopivasti juhannuspöytään.

Monelle maaseudun merkitys korostuu juuri kesällä. Matkaajan silmä lepää hyvin hoidetussa maalaismaisemassa. On hyvä huomata, että

maisema olisi aivan erilainen, elleivät viljelijät pitäisi siitä huolta.

Monen mökkimatka vaikeutuu vuosi vuodelta, koska maaseudun teiden kunto heikkenee. Nuorison viihtyvyyttä mökillä lisäisivät merkittävästi myös nopeat tietoliikenneyhteydet. Kesällä monet kaupunkilaisetkin huomaavat, että maaseudun liikenneväylien ja tietoliikenneyhteyksien kunto on kaikkien suomalaisten yhteinen asia.

Maaseutu tarjoaa kesällä ruumiin ravinnon lisäksi myös monenlaisia kulttuuritapahtumia. Maanantaina ilmestyneessä Maaseudun Tulevaisuudessa oli kerätty otos erilaisista tapahtumista. Tapahtumia on kuitenkin paljon enemmän pienistä kyläjuhlista aina kymmeniä tuhansia kävijöitä kerääviin festivaaleihin.

Suomen kesästä voi nauttia myös ilman erilaisia tapahtumiaikin. Aina ei tarvitse tehdä jotakin, vaan voi vain olla. Paras kesätapahtuma monelle meistä onkin oma sauna ja rauhallinen oleskelu läheisten kanssa.

Maaseutu on Suomelle mittaamaton voimavara ja mahdollisuus. On hienoa, että se on myös laajemmin huomattu, ainakin juhlapuheissa. Monissa eri selvityksissä Suomen tulevaisuuden avaimet ja eväät löytyvät maaseudulta. Puhdas ruoka, puu ja uusiutuva energia ovat lähes poikkeuksetta selvitysten kärjessä.

Näihin maaseudun tarjoamiin tulevaisuuden mahdollisuuksiin pitää myös tarttua. Se ei tapahdu itsestään, vaan edellyttää investointeja vihreisiin elinkeinoihin. Meneillään oleva keskittämiskeskitys ei paranna suomalaisen maaseudun ja sen elinkeinojen mahdollisuuksia.

Vaikka kesä on viljelijöillä kiireistä aikaa, olisi hyvä, että jokainen voisi päästä hetkeksi irti arkisista ympyröistään ja nauttia kesästä, sen antimista ja kauniista luonnosta.

” Silmä lepää hyvin hoidetussa maalaismaisemassa.

Päätoimittaja

Lauri Kontro

Toimituspäälliköt

Jussi Martikainen

Tiina Taipale

Kotoa ruokatottumukset saadaan, ja lapset syövät ja juovat sitä, mitä heidän annetaan niellä. **JOHANNA SYDÄNOJA ILKASSA**

VIERASYLIÖ

Juhannus on sekoitus vanhoja perinteitä ja modernia juhlintaa

Juhannus on luonnon oma iki-aikainen näytelmä – kukkien, tuoreiden lehvien, tuoksujen, makujen, valon, yöttömän yön juhlaa. Kun sen sanotaan olevan herttainen, se on silloin hellä, hyvä, sydämellinen, miellyttävä, suloinen, viehättävä, soma ja ihana.

Juhlan innokkaalle viettäjälle se tuottaa iloa ja/tai surua, jopa kuoleman.

Varhaiskeskiaikainen sananparsi ”Kirjava kesäinen Kiesus, monimuotoinen Jumala” samastaa luonnon ja jumalallisuuden esikristilliseen tapaan. Kauniimpaa, kesäisempää näkyä saa hakea kuin soutuveneet juhannusvesillä. Jotkut niistä kaatuvat hukuttaen veneilijän tämän omasta syystä.

Suomessa, Ruotsissa ja Baltian maissa juhannus oli alun perin muinaisuskontoon liittyvä juhla. Keskiajalla kirkko nimesi kesäkuun 24. päivän Johannes Kastajan syntymäjuhlaksi. Johannes Kastajan syntymäjuhlan nimeksi yleistyi juhannus, Johannes-nimen vanha ääntämismuoto.

Ruotsinkielisillä alueilla ja Lounais-Suomessa juhlaa kutsuttiin sanalla midsommar ja sen suomenkielisillä väännök-sillä mittumaari, mittumaarja ja mettumaari.

Monet juhannuksen perinteistä juontuvat vanhaan eu-rooppalaiseen valon ja hedelmällisyyden juhlaan kesäpäivänseisauksen aikana.

Esikristillinen

Vakkajuhla

Suomalaisen juhannuksen historia ja nykypäivä kuvautuu muun muassa seuraavista: Satovuoden, karjaonnen, säiden ennustaminen; lemmenaiat naimaonnen takaamiseksi; juhannussauna, -uinti; koivuviivat; juhannuskokko; juhannus-salko (majstång); juhannuskoi-vut; lavatanssit; mökkeily; telttailu; veneily; festarit; makkaranpaisto; juhannuskänni.

Suomessa juhannus on virallinen liputuspäivä sitten vuoden 1934.

Suomalaisen juhannuksen alkuperä liittyy Ukon vakat –nimiseen, kevätkylvön jälkeiseen keskikesän esikristilliseen juhlaan, jota on kutsuttu myös Vakkajuhlaksi.

Vielä 1800-luvulla ortodoksit Etelä-Karjalassa kutsuivat juhannusta Ukon juhlaksi. Muinaissuomalainen Ukko oli saateen ja karjan hedelmällisyyden sekä sateen antajana elintärkeä maalaisyhteisölle.

Veden äärellä, järven tai joen rannalla kallisteltiin ”Ukon maljoja” sisältönä juhlan kuniaaksi pantu olut. Kun Suomesa opittiin tislamaan viinaa, se korvasi usein oluen.

Kauniimpaa, kesäisempää näkyä saa hakea kuin soutuveneet juhannusvesillä.

Maljariittiin kuului loitsun luku, maljan juonti ja veden pirsrottaminen. Ukolle uhrattiin ruokaa ja olutta.

Uhraamisen jälkeen juhla-väki nautiskeli itse ruokaa ja olutta, joita oli varattu runsaasti.

Ukon vakat olivatkin käytännössä ylettömät syömingit ja juomingit. Niiden arveltiin tuottavan onnea ja karkottavan pahoja henkiä. Mitä enemmän juhannuksena juotiin, sitä parempi tuli sadosta, uskottiin.

Mikael Agricola luonnehti Ukon vakkoja juomisena Psaltarin esipuheessa vuonna 1551. Nykykielistettynä se kuuluu näin: ”Ja kun kevätkylvö kylvettiin, silloin Ukon malja juotiin. Siihen haettiin Ukon vakka, niin juopui piika että akka. Sitten paljon häpeällistä siellä tehtiin, niin kuin sekä kuultiin että nähtiin.”

Juhannus on juhinnan valintatalo
Nykyinen juhannusjuhlinta

muistuttaa Suomessa ainakin juominkien osalta esikristillistä Ukon juhlaa. Se tosin perustui luonnon palvontaan ja elinkeinon edistämiseen koko vuodeksi.

Nykyisin juhannus pyrkii maksimoimaan ihmisen mielihyvän ja nautinnon, mutta vain hetkeksi. Festarijuhannus edustaa julkista, elvytettyä, rakennettua juhannuksen vieton tarjontaa pontimina raha ja ihmisen taipumus romanttisuuteen.

Menneen romantisointi muuttuu monen mielessä haaveilun kohteeksi. Markkinointi on oivaltanut sen yhdistämällä romanttisen entisen ja innovatiivisen nykyisen.

Juhannuksesta on muovautunut juhinnan kiehtova valintatalo: ostettavana taikoja sisältäviä lappusia, maakuntien perinteisiä juhlaruokia, nähtävänä ja kuultavana puoluejohtajia, muusikoita, tv-tähtiä, juhannuskokko, juhannusmorsian, tukkilaisnäytöksiä jne.

Toispain ajatellen perinteiseen juhannukseen on lisätty uutuuksia niille, joilta juuret maaseutuun ja menneisyyteen ovat jo katkenneet. Tämän päivän juhannuksen viettäjä odottaa vaihtelua, uusia elämyksiä kuin maailmanympärysturisti. Pitäähän juhannusvieton erota tavalli-

sista juhlintaviikonlopuista.

Valoisan

ajan joulu

Juhannustunnelmaan pääsee monin tavoin. Moderneista taioista metalliin tarjoaa nykyinen juhannusenvietto perhe-, ystäväkeskeisen tai yksilöllisen juhlinnan lisäksi.

Suomen mökkirakas viiden miljoonan kansa lähes puolen miljoonan mökkeineen grillaa makkaraa, tappaa hyttysiä, tanssii, musisoi, saunoo, veneilee, telttaillee, juo viinaa ja polttaa omaa kokkoa tai käy lähimällä juhannuskokolla.

Festareilta löytyy keskinyöauringin juhlintaa, poppia, rokkia, metallia, kotimaisia artisteja. Juhannuksena ollaan ystäviä ventovieraidenkin kanssa kuten jouluna.

Itse elettynä kokemuksena juhannus realisoituu elävimmän eloisina muistoina aistimaailman kautta aivan kuin nuoruuden lukumuistoina William Shakespearen ”Juhannus-yön uni” ja F. E. Sillanpään ”Ihmiset suviyössä”.

Juhannus on valoisan ajan joulu.

PÄIVIKKI ANTOLA

Kirjoittaja on Jyväskylän yliopiston etnologian professori emerita, Turun yliopiston uskontotieteen ja Tampereen yliopiston kansanperinteen ja viestinnän antropologian dosentti, tietokirjailija.

Kesäkavioita polttelee

Kaviot kärsivät, kun 13 orivarsaa laskettiin kesälaitumelle Miehikkälässä yli 2 000 silmäparin edessä. Varsoille poltettiin kavion sarveisaineeseen numerot, jotka helpottavat niiden tunnistamista syksyllä laidunloman päättyessä.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimittukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JARMO PALOKALLIO

Konsultti tekee sen paremmin

Konsultti kuuluu vähiten arvostettujen ammattien joukkoon. Silti konsultteja on aina vaan enemmän.

Periaatteessa konsultti on asiantuntija, jonka apuun turvaututaan, kun oma osaaminen ei riitä. Valitettavasti homma riistäytyy helposti käsistä.

Välillä tuntuu, että valtiolta ja kunnilta ei löydy niin vähäpätöistä asiaa, ettei päätöksen teon avuksi tarvita konsulttia.

Etenkin ikävien päätösten teossa konsultit ovat suosiossa. Ihmiset ovat opineet, ettei työpaikalle ilmaantuneesta konsultista seuraa mitään hyvää.

Ja siksi konsultteja vihataan ja pelätään. Se on tavallan väärin, sillä ei ole konsultin vika, jos johto pakooilee konsultin selän takana vastuuta.

Viime kevään surkuhupaisin uutinen tuolta saralta tuli Kouvolasta, jossa on tarve yli 300 henkilötyövuoden karsimiseen. Siellä kaupunginhallitus päätti pyytää konsultilta apua vähennyksiä varsinaisesti kohdentavan konsultin palkkaamiseen.

Jos hommaa kehittelee tuosta vielä pidemmälle, pian konsultit ovat kaikki mitä tarvitsemme. He voivat selvitysten laadinnan ohella rekrytoida toisiaan.

jarmo.palokallio@maaseuduntulevaisuus.fi

Niin vähäpätöistä asiaa ei löydy, ettei päätöksen teon avuksi tarvita konsulttia.

Erottamisen lisäksi konsultteja käytetään työntekijöiden palkkaamiseen. Siinä heidän apunaan ovat erilaiset testit. Lopputulokset ovat sekä onnistuneita että täydellisiä katastrofeja. Epäonnistumisten vaaraa lisää, että luonnehäiriöiset tyypit ovat hyviä luikertelemaan testitilanteiden läpi.

Toisaalta vika väärästä henkilövälinnasta ei ole aina konsultin, vaan tehtävänannon. Työpaikkailmoitusten perusteella lähes kaikkiin työpaikkoihin halutaan ulospäin suuntautuneita uraohjuksia.

Omaan etenemiseen keskittyvät menestyjät eivät silti välttämättä ole lopputuloksen tai työpaikan hengen kannalta hyviä. Tutkimusten mukaan parhaiten menestyvien yritysten johtajat edustavat päinvastaista ihmistyyppiä.

Vaan oletteko nähneet työpaikkailmoitusta, jossa haettaisiin rauhallista, ehkä jopa vähän sisäänpäin kääntynyttä johtajaa?

Tavallaan myös rahastosijoittamisen on osa konsulttibisnestä. Siinä annat rahasi konsulttien käyttöön, ja jos oikein hyvin käy, pörssipelin lopputuloksena sijoituksesi pysyy pörssin yleisindeksin tahdissa.

Minuus aktiivisesta sijoitustoiminnasta syntyneet kulut.

Konsulttien huonoa mainetta pitää yllä välillä tapahtuva suoranainen rahastus. Tasaisin välein konsultit monistavat jonkun tuotioikun, jonka sitten myyvät kalliilla kaikkiin työyhteisöihin.

Siitä seuraa tulosjohtamiskoulutusta ja seminaareja, joissa etsitään yhteisön arvoja. Käytäntöihin niillä on harvoin pitkäaikaista vaikutusta.

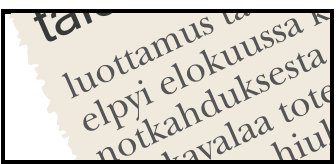
Huippuunsa vietyä rahastusta ovat erilaiset selvitykset, joita syntyy monistuskonetta huudattamalla. Tuoreita esimerkkejä riittää.

Helsinki maksoi pelkästä Guggenheim-museon esiselvityksestä lähes kaksi miljoonaa euroa. Siinä tuli monistenpulle si-vuhintaa. Lähes samaan siviuhintaan pääsi huippu-urheilin tilaa selvittävään kotimaisen työryhmän kopionippu.

Turhan usein aherruksen lopputulospäätyy arkistohyllyn lukemattomien kansioiden sekaan. Tai ehkä se on jopa hyvä.

Yhteistä hyville konsulttiselvityksille on, että ne päätyvät toteamukseen, että tässä on kattavan jatkoselvityksen paikka.

LEHTIKATSAUS

Kotimaista ruokaa pöytään

Loma-ajasta huolimatta nyt on **Keski-Uusimaan** mielestä aika suosia kotimaista. ”Kesällä on kuitenkin aikaa ja mahdollisuuksia tarkastella ruokailun laatua, raaka-aineiden alkuperää ja valmistusmenetelmiä kriittisesti, sillä aterioita ei valmistella samanlaisille massoille kuin talvella. Kotimaiset kasvikset ovat parhaimmillaan, joten häpää ja synti on se, jos keskuskeittiöissä käytetään muuta kuin oman maan antimia. Nyt on uuden perunan aika, ei niinkään riisin. Nyt on lähitomaatin aika, ei tuontimaissin.

Suomessa kouluruokailussa keskitytään juuri nyt kustannustehokkuuteen, mikä ei ole pelkästään huono suunta.”

”Silti on syytä siirtää hetkeksi katseet naapurimaahan Ruotsiin, jossa nyt nostetaan esille

ennen kaikkea kouluruokailun laatua. Kun meillä kehitys johtaa kiihtyvällä vauhdilla kohti yhä tehokkaampia keskuskeittiöitä, Ruotsissa suunta on muutettu kohti pienempiä keittiöitä.”

Nyt tarvitaan konsensusta

Keskisuomalainen kaippaa Suomen energiapolitiikkaan yhteistä näkemystä.

”Kehittyvissä maissa öljyn kysyntä on kasvanut yli puolella kymmenessä vuodessa, mikä ilmentää merkittävää muutosta maailmantaloudessa ja -politiikassa.”

”Suomessa talous on ennustettuakin huonommassa kunnossa. Energiaratkaisut ovat pitkäkestoisia, kuten vaikkapa tilanne maamme ydinvoimalatyömailla osoittaa. Samalla ympäristön kannalta kestävien energiasoitoumusten tarve on yhä ilmeisempi. Tulevaisuuden kansallisessa energiapolitiikassa yhdistyvät monet tekijät veropolitiikasta yhteiskuntasuunnitteluun. Siinä tarvitaan vaalikaudet ja puoluepolitiikoinnin suhdanteet ylittävää yhteisnäkemystä suurista linjoista.”

Laajakaistahake ei toteudu

Laajakaistahanke on **Turun Sanomien** mukaan osoittautumassa epärealistiseksi.

”Uraan 200 miljoonan euron kustannukset oli tarkoitettu jakaa tasan valtion, kuntien ja operaattorien kesken. EU sotki hövelillä välituntilla kuitenkin pasmat. Se päätti antaa 25 miljoonaa euroa tukea köyhien ja rikkaiden kuntien rasitteen tasaamiseksi.

Pohjois- ja Itä-Suomen kunnissa valokuituyhteyksiä on vedetty innokkaammin kuin etelässä ja lännessä, jossa kunnat nurisevat maksuusuutensa rakkautta. Monet ovat livenneet hankkeesta kokonaan operaattorien ilmoitettua tuovansa kuitun kiinteistöihin vain kysynnän mukaan (TS 16.6.).

Lopputuloksena väikkyy vuoden 2015 Suomi, jossa syrjäseutujen laajakaistayhteydet ovat jääneet teleyritysten massiivisesti markkinoiman langattoman vaihtoehdon varaan. Eikä se lähimainkaan ole sitä, mitä valtioneuvosto strategiassaan tarkoitti.”